

denne Lovs § 10 skal regne ud, hvilken Godtgørelse der skal gives, saa skal man se bort fra de Tillæg, der ere lagte til Præmien i Henhold til Paragrafferne 7, 12 og 14. I disse Paragraffer omhandles forskellige Arter af Tillæg til Præmien i § 7, det saakaldte Helbredssikkerhedstillæg, d. v. s. et Tillæg til Præmien for Født, der have et mindre godt Helbred end normalt; i § 12, det saakaldte Rejsefærdighedstillæg, et Tillæg, der ydes til Præmien, naar den forsikrede foretager en længere Rejse. I § 14 omtales det ordinære Drifts- og Risikotillæg. Det forekommer mig altsaa, at den Undtagelse, som den ærede Finansminister vil have gjort ved Hjælp af det foreliggende Lovforslags § 2, nemlig at man ved Opgørelsen ikke skal tage Hensyn til disse Præmier, jeg har nævnt, allerede er gjort ved § 10 i Loven af 1870, hvis jeg ikke har misforstaaet de Ord, jeg nævnte af § 10, 2det Stykke. Nu vil jeg spørge, hvad er da Meningen med det Forslag, som her ligger for? Efter § 10 i den gældende Lov skal der fradrages de 3 Tillæg, nemlig Helbredstillæg, Sikkerhedstillæg og Drifts- og Risikotillæg, men efter det Forslag, der nu ligger for, kun et af Tillægene. Jeg vil altsaa spørge den ærede Finansminister, hvad han vil opnaa ved Hjælp af den § 2, han har foreslaaet. Dernæst vil jeg gøre et Spørgsmaal til det ærede Mindretal (Bræmjens). Det ærede Medlem gør opmærksom paa, at ved den ny § 2 fraregner man det saakaldte Helbredstillæg, men hvis § 10 i Loven af 1870 er at forstaa, som jeg har gjort opmærksom paa, maa Mindretallet jo ogsaa holde paa, at at de to andre Tillæg, nemlig Rejse- og Sikkerheds- og Drifts- og Risikotillæget maa fradrages. Det synes mig altsaa, at der er et eneste uopløseligt Billedere mellem den bestaaende Lovs § 10 og det foreliggende Forslags § 2, og jeg tror, inden vi give Sagen fra os, at det var heldigt, om vi fik en nogenlunde autentisk Fortolkning af, hvad den ærede Finansminister mener med den Bemyndigelse, han søger i § 2. Den Bemyndigelse, han søger her, forekommer det mig, at han har tredobbelt i den bestaaende Lov, hvorfor vil han saa nu særlig have den ene af disse Præmier taget bort i det foreliggende Lovforslag? Samtidig vil jeg altsaa henstille til det ærede Mindretal, der i Betænkningen har udtalt sig saa tyndigt i denne Sag, om han ikke vil hjælpe os læge Medlemmer, der have staaet uden for Udvalget, til at forstaa, hvad Meningen er med den bestaaende Lovs § 10 sammenholdt med det foreliggende Lovforslags § 2. Idet jeg stiller Spørgsmaalet, tilføjer jeg, at jeg meget beklager, at vi staa

paa et saa fremrykket Tidspunkt i Samlingen med denne Sag, at det ikke har været muligt at saa den virkelig gennemdrøftet. Det fremgaar af Udvalgets Betænkning, baade af Flertallets og begge Mindretallenes, at de ansæ den foreliggende Sag for at være i høj Grad usærdig, og at de kun ere gaaede med til at fremme Sagen, fordi der er enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som man ikke godt kan lade staa, men som man nødvendigvis maa have igennem hurtigst muligt, men det er meget kedeligt, at man lige paa Slutningen af Rigsdagssamlingen, og lige før man skal herfra, skal have saadanne Forslag igennem, som lide af en, som det synes mig, aldeles uhjælpelig Modsigelse, og som for det andet drives igennem af Hensyn, som ligge noget uden for denne Lovs Formaal. Jeg antager nemlig, at det Pres, der har ligget paa Udvalget, ikke alene er Lovforslagets § 5, men formentlig ogsaa den anden Lov, der ligger for samtidig, nemlig Loven om Bonus. Jeg hørte ganske vist ikke aldeles tydelig den ærede Ordførers Udtalelser derom, men jeg har faaet det Indtryk, at man lader sig appressere den foreliggende Lov, fordi man nødigt vil lade Bonusloven falde. Det synes, at der her finder en ret ubeldig Sammentobling Sted, som det havde været ønskeligt at saa fjernet, og det havde vel været muligt, hvis denne Livsforfæringsanstalt har sig ad som næsten alle andre, havde bestemte Regler, hvorefter man gav Bonus, saa vilde man ikke være undergivet et saadant Pres, som man her synes at være undertastet fra Finansministerens Side. Den ærede Finansminister kan nu sige: Jeg maa have denne Lov, og saar jeg den ikke, saa er ingen Bonus, men et saadant Raisonnement kunde den ærede Finansminister ikke anfille, hvis der var bestemte Regler, hvorefter Bonus blev givet. Jeg kan ikke vel tro, at man ikke lige saa vel kunde have faste Regler for Bonus i denne Anstalt som i de andre, og jeg tror, at det har saa meget mere at betyde, som Reglerne for Bonus spiller en væsentlig Rolle for Født, som ville tegne Livsforfæringer. Jeg tror, at et af de Midler, hvorved Agenturerne for Livsforfæringsanstalterne i højeste Grad paavirkte Født, er Reglen om Bonusudbetaling en Gang hvert 3dje, 4de, 5te Aar, som det nu kan falde; saa paa jo Født forsikrede i 3, 4 eller 5 Aar uden at gøre Indstud, idet Bonus gaar med til at gøre Indstud. Jeg vilde altsaa ønske for en anden Gangs Styld — thi i dette Tilfælde er der aabenbart intet at gøre — at den højtærede Finansminister vilde søge at tilvejebringe en Lov om bestemte Regler for Bonus i Stats-